

18
1981

ნიჟაზუძე



ზ. გ. შვჩავაძე

- თუ ასე გააგრძელებ, იძულებული ვიქნები, გაგათავისუფლო!
- თავისუფალი არა ვარ, პატონო, მართო ხელფასზე რომ დავსვი?

ერთ დროს მეც მერქვა მდინარე. ვიყავ წყალუხვი, კამკამა, ტყით დაჩრდილული, თევზმრავალი, ნადირფრინვლით მდიდარი!.. მწვანით შემოსილ ჩემს ნაპირებზე უამრავი წყარო მოჩქეფდა; შვილებივით გულში ვიკრავდი მათ, ვეაღერებოდი!..

გადიოდა ხანი. დროის ფრისცვალებამ მეც გადამასხვაფერა. ცივილიზაციის შემოსვლას თანდათან ეწირებოდა პირველქმნილი ჩემი ძალა და სილამაზე. არც ახალ ცხოვრების გარდამქმნელი ძვრების უარყოფელი არა ვარ, მაგრამ ბრაზისაგან ვდარდიანდები ზოგ-ზოგების უგუნურებისა და უსულგულობის გახსენებაზე: ფაბრიკა-ქარხნების, საერთო და კერძო სახლების ასაგები ფართობებისათვის ტყის გაკაფვა როდი მაკმარეს, მომდგნენ და ნელ-ნელა ჩემი მასაზრდოებელი ბუნების მშვენიება ისე გააჩანაგეს, ქალაქის შემოგარენში გვიმრის მეტი აღარაფერი დარჩა. ახლა ვერც ამ უვნებელ მცენარეს იპოვით.

სოფლადაც თითქმის იგივე ბედი მეწია. სათავიდან მოყოლებული, სულ ერთიანად გამაშიშვლეს, გამავერანეს!.. ასეთ ყოფაში დავეკნინდი, დავბეჩავდი!.. გაქრნენ ჩემი სალოცავი, საიმედო წყაროს წყლები. ეგეც არაფერი. მალე თავზე ახალი უბედურებაც დამატყდა: სული მომიშხამეს მახუთმა, ნაგავმა და უთვალავმა სხვა სიბინძურემ!.. ოდესღაც მშვენიერ, სურნელოვან ნაპირებს ხავსი და შმორის სუნი მოედო. ერთ დროს საბანაოდ ძვირფასი, დასალევადაც გამოსადეგი, კაცისაგან შეძლებული გავხდი. გაწყდა თევზი, სამაგიეროდ, მყარალი გუბები, ბაყაყები, მავნე მწერები მომიმრავლდა. აგრერიგად ღვთისაგან გამეტებულს, თავსლავდასხმულს, ზიზლით განმერიდა პირუტყვიც!..

— საბრალო ჩხოუშია!..

— უბედური მდინარე!..

— როგორ დაგლახაკდა საცოდავი!

გულს მისერავდა ჩემკენ თანაგრძნობით მომზირალთა ასეთი სიტყვები. თუმცა, სად მქონდა გული? ბედს შერიგებული, ყოველგვარ დამცირებას უდარდელად ვიტანდი. გასაცოდავებულს, ნაგავს მაყრიდნენ, აბუჩად მიგდებდნენ ზედ ჩემს ნაპირებთან არხეინად დასახლებულებიც, მაგრამ მათი უმადურობა და უსინდისობა იმდენად არ მაკვირვებდა, რამდენადაც წინდაუხედაობა, არაფრის შიში. რაკი ასე წამხდარს, ქანცმილეულს მხედავდნენ, არავინ ფიქრობდა, რომ კვლავ შეიძლებოდა ამვსებოდა მოთმინების ფიალა — დიდი ხნის დადუმებული კალაპოტი!.. რატომღაც ისიც დავინწყებოდათ, ანაზად აღიდებულმა, თუ როგორი შიშის ზარი შევუყენე ბევრჯერ უმადურ მოსახლეებს!.. ყოველივე ამაში უფრო ღრმად დავრწმუნდი, როცა ძველ ჩემს შუაგზასავალზე „საქკოოპმრენვეშენის“ ზუგდიდის საშენ მასალათა და სამეურნეო საქონლის კომბინატის საამქროები ჩააშენეს. ახლა უკვე არც ის მიკვირდა, თუ რატომ ჭიანჭურებოდა წლობით ქალაქში ნაპირსამაგრი სამუშაოები.



პლინაკს თავისი გზა აქვს

ანუ

ჩხოუშიას ნაპრობი

— მთლად განწირული, დამთხვეული ვგონივარ ამ ხალხს! — ვფიქრობდი ჩემთვის, ბოლმამორეული, თან ძლიერ წვიმებს ვნატრობდი გულის მოსალობად და ჯავრის საყრელად. ამხდა კიდეც: გასულ წელს ავდარი ისე გახშირდა, მოთმინების ფიალა ზომაზე მეტადაც ამევსო. ამაყად ამხედრებულმა, ისევ შხუილით ავახმაურე მშობლიური სანახები. კალაპოტი ერთბაშად მოვრეცხე, მოვასუფთავე თვეობით დაგროვილი ჭუჭყისაგან!

სექტემბრის ერთ ღამეს კი კოკისპირული წვიმებისაგან მოსალოდნელზე მეტად ვიმძლავრე. თავადაც შემაკრთო, შემზარა ერთბაშად ამდენი წყლის მოკარდნამ და შემოტევამ. ავის მომასწავებელმა წინათგრძნობამ ბოლმა გამინელა. განვდეგნე შურისძიებაზე ფიქრი. არა, არ მინდოდა ადამიანის ნაშიერთა ცოდვაში ჩავარდნა, ჩემთვის მოყვებული მრავალი უსიამოვნების მიუხედავად. ამ აზრით შთაგონებული მივაგორებდი თავანწყვტილ მღვრიე ტალღებს და ნაფოტივით გამქონდა, რაც კი შემხვდებოდა უძრავ-მოძრავი!..

პირველი მიწოლისთანავე მივლენ-მოვლენე ფეხით სავალი ლითონისა და ხის ხიდები. მათ შორის იმ ძველი ხიდის შემცვლელიც, ადრე ადიდებისას რომ შემომემტვრა და კაციც მამსხვერპლებინა! ერთის დარტყმით მიწასთან გავასწორე შუა კალაპოტში გაწოლილი საამქროები. ლუფისა და ბამბის მოზრდილი შეკვრები პანია ნავებივით ავიტაცე და ზღვისკენ გაჟაქროლე, ხოლო სახუფე ლითონის დასტები, დაზგა-დანადგარები ფსკერზე მოვიმწყვდიე, მივსრის-მოვსრისე და შლამში დავლექე! საძირკველი გამოვაცალე, მერე გვერდი შევუწვრიე იმავე სანარმოს სამკერვალ საამქროს კაპიტალურ შენობას!..

არც ავეჯის ფაბრიკისათვის დამიყრია კარგი დღე. პირველად ეზოში „წვრილმან“ საგნებს დავერიე, რკინის

ბოძებზე შესკუპებული ატონიანი რეზერვუარი შმაგ დინებას მივცე ღუზააშვებული გემივით. შემდეგ სწყობს შევულენე კარები და ათიათასობით მანეთის ქონება თან წაყრდნული ცე!..

ახლა იმ უმადლო, „უშიშარი“ ნაპირის მკვიდრთა ამბავს არ იკითხავთ? დილაუთენია, როცა ღვარცოფად დავიძარი და ავღრიალდი, დიდპატარა წამოიშალა!.. გასაქცევად გუდანაბადაკრული შიშამდგარი თვალებით მომმეტვრებოდნენ!.. ელდანაცემი, გაოგნებული მცხოვრებლების თვალწინ კინოკადრებივით სწრაფად იცვლებოდა ტრაგიკული სურათები: ეზოებსა და სახლებში შეჭრილი ნიაღვრისაგან ატივტივებული ჭურჭელი, ზამთრისათვის სათუთად გადანახული კონსერვებით სავსე ქილები, ავეჯი, კასრები და სხვა უნუგეშოდ წალეკილი ნივთ-საგნები!..

მოგვიანებით წვიმამ იკლო. ცოტათი მოვითქვი სული. რაც მთავარია, სახლები, ერთის გარდა, გადამირჩა, ხოლო დაზიანებული ბინები, აბა, რა სახსენებელია?! მაშინ, როცა კლება დავიწყე და გონს მოვეგე, გარკვევით შემომესმა ცისკენ ხელაპყრობილი ადამიანების ღალადი:

— მადლობა უფალს, ცოცხლები რომ დაგვტოვა!..

— მასხარად ავიგდეთ ჩხოუშია და მესი დაგვატყხა! ახია ჩვენზე! — მწარედ ნანობდა ერთი.

— სულ არ ვამბობდი, მდინარეს თავისი გზა აქვს-მეთქი?! შეუძლებელია მისი ხელყოფა! არ გვაპატიო ბუნებამ, მოდი და, ედავე ახლა! — ირწმუნებოდა მეორე.

წყალდიდობის შემდეგ დეტალურად შემოწმდა ჩემი უნებლიე ნამოქმედარი. ბევრი მისაყვედურეს, მლანძღეს და მათხეს, რა არ მიწოდეს!.. მერე ერთხმად მომისაჯეს რკინა-ბეტონის ჯებირებში ნაწილობრივ მომწყვდევა. კომისიას არაფერი უთქვამს იმათი მისამართით, ვინც გულდამშვიდებით ურიგდებოდა, არაფრად აგდებდა ჩემს აუზში დასახლებას, სანარმოების გამართვას, ოცი წლის წინათ, ისედაც უხარისხოდ და უგეგმოდ დაწყებული ნაპირსამაგრი სამშენებლო სამუშაოთა გაჭიანურებას; არც ქალაქის ერთ ნაწილში აგებული გამწმენდი ნაგებობის წესრიგში მოყვანას დაადგა საშველი და იგი თვით გახდა გასაწმენდი, ანუ გამაბინძურებელი ობიექტი!..

ნათქვამია, ურემი რომ გადაბრუნდება, გზა მერე გამოჩნდებაო. ათასი რამე გადაბრუნდა, გაოხრდა, გამომზეურდა და ნათლად გამოჩნდა ჩემი გზაც, რომელმაც ახალი, გამძლე ხიდების აგება, ძველების გაფართოებარეკონსტრუქცია, სანაპირო ჯებირების მშენებლობა დააჩქარა; ამავე დროს, რაც ფრიალ მნიშვნელოვანია, ურწმუნოებს ჩემდამი რიდი და პატივისცემაც ჩაუნერგა!

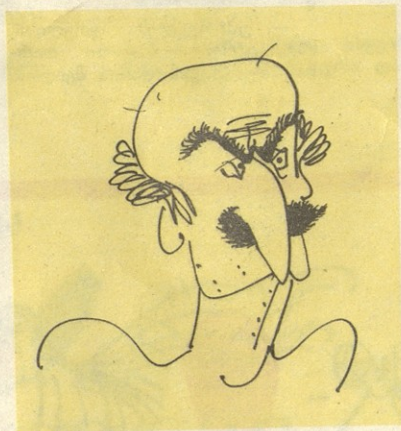
ჩხოუშიას ნაამბობი ჩაინერა ზუგდიდის ზონის ჩვენმა კორესპონდენტმა

ანზორ პარამიძე



— რატომ არ იკათვას პორფირიჩი კაპინაშის რამონტს?
— დღე-დღეა ელის მოხსნას და ვის გაუპატიოს?!

საიუმი დაავადებები



საკულისია

ამ უცხო სენს უცხოური სურნელი დაჰქრავს. მაგრამ, სამწუხაროდ, შინაურივით გრძნობს თავს.

სპეკულაცია იბუდებს სულმოკლე, იოლი გამდიდრების სურვილით შეპყრობილ ადამიანებში, კლავს მათში სირცხვილ-ნამუსის გრძნობას და გზას უხსნის სიხარბესა და ანგარებას.

დაავადებას ხელს უწყობენ მრავალრიცხოვანი მყიდველები, განსაკუთრებით — დიასახლისები, რომლებიც იმპორტული საქონლის დანახვავზე ჯერ წონასწორობას კარგავენ, მერე კი — ჭკუას.

დაავადება იოლი გამოსაცნობია: სპეკულანტი (იგივე გადამყიდველი, ქორვაჭარი) მოკუნტული დადის და უცნობებს აკვირდება, ფულის დანახვავზე თვალეზი უბრწყინავს, მილიციის დანახვავზე კი — უფართოვდება; ყველას — მყიდველსა თუ გამყიდველს — „გენაცვალე“-თი მი-

მართავს, თუმცა ხელის ჭუჭყს ყველაფერს ანაცვალავს.

ქორვაჭარი ქორისგან იმით განსხვავდება, რომ, წიწილ-ქათმების ნაცვლად, ადამიანებს ზვერავს. ხოლო როცა შეარჩევს, მსხვერპლს ჯერ გულს სტაცებს, მერე კი — ფულს. ამას იგი საკმაოდ იოლად ახერხებს, რადგან იმპორტულ საქონელს იყენებს მოჭადლოების საშუალებად.

გადამყიდველის ცხოვრების ძირითადი მიზანი ძიებაა, მაგრამ არა ჭეშმარიტებისა, არამედ დეფიციტური საქონლისა და ხელსაყრელი კლიენტისა. ამის გამო სპეკულანტი ვერ ეგუება ბინადარ ცხოვრებასა და პატიოსან შრომას, ბევრს მოგზაურობს, დადის ქალაქიდან ქალაქში, ყნოსავს ბაზებსა და ბაზრებს, საწყობებსა და მაღაზიებს. შოულობს ყველაფერს, რაც არ იყიდება და ყიდის ყველაფერს, რაც არ იშოვება.

ქორვაჭარი ერთდროულად ასრულებს ექსპედიტორის, საწყობის გამგის, საქონელმცოდნის, ბუღალტრის, მოლარისა და გამყიდველის მოვალეობებს. ამისათვის იგი არც ხელფასს მოითხოვს, არც საწყობს, არც მაღაზიას, არც საქონელს.

ქორვაჭარობასთან ბრძოლის მთავარი მიზანია სხეულის სულსა და სხეულს შორის დარღვეული წონასწორობის აღდგენა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ავადმყოფს შავი ჭირივით სძულს ექიმი, რომელიც მხსნელად კი არა, დამღუპველად მიაჩნია, რადგან იცის, რომ მის ხელში მკურნალობის მეტად მძიმე კურსი უნდა გაიაროს.

მის მოსარჩენად, ჩვეულებრივ, იძულებით მკურნალობას მიმართავენ.

ალმანუორ თავაძე

გამოცანები კასუხებით

— აბა, მითხარ, კანისტრაში რად არ გვისხამს ბენზინს დიტო?
— რამდენს გვპარავს, რომ ვერ მივხვდებით?
— დამიჯერეთ, მხოლოდ დიტომ!

— გამყიდველი ფასს არ ჰკიდებს საქონელზე, ავინყდება, თუ მისთვის არ სცალია?
— არა, ძმაო, მას საკუთარ ფასად ყიდის, დამიჯერე, მხოლოდ ამის ბრალია!

— ერთ ადგილზე ოც წელიწადს მუშაობს, რაღად უნდა კიდევ ატესტაცია?
— თავისიანს მოწყობას რომ შეჰპირდა, უფროსს უნდა მოიშოროს კაცია!

ვალერიან მოსაშვილი

სასარგებლო რჩევები

● **რამდენჯერაც** გინდა, მძინეჯერ გაზომე, მაგრამ იმდენ ხანს არ უნდა ზომო, რომ გაჭრა დაგავიწყდეს!

● **სომ** ლამაზია შენი მდივანი?! ნუ ფიქრობ — მე უფრო ლამაზი მინდა!

● **თუ** წიგნის კითხვა არ გიყვარს, მორალის კითხვაც არ უნდა გიყვარდეს!

● **თუ** არ იცი, სხვისი უნდა დაიჯერო! — ასე რომ მოიქცე, საჭიროა იცოდე, რომ არ იცი!

● **სახელს** თუ გაედევნე, ვერ დაეწევი!

● **თუ** ოქროკაცია — ენდე! ერიდე მოოქრობულ კაცს!

● **აბიტურიენტი**, ან მისი მშობელი, ვინც ფიქრობს, სამკურნალოს გარდა, სხვა ფაქტორები არ არსებობს, სამკურნალოა!

გიგლა გახტაძე

ფრაზები

● **სირცხვილის** გრძნობა ალამაზებს ადამიანს — ლოყებს უწითლებს.

● **გრავოვანი** ეს ის კაცია, რომლის საშუალებანი მის შესაძლებლობებს აღემატება.

● **ნასესხა** ფულს რთული აზრები მოჰყვება ხოლმე, ნასესხებ აზრებს — იოლი ფული.

● **გვადრადმოვილი** იდეები განსაკუთრებით სიცოცხლისუნარიანნი გახლავთ.

● **დააფასათი** კაპიკი, თუნდაც იმიტომ, რომ იგი არ ხურდავდება!

● **ზოგი** ჰაერის კოშკებსაც სახელმწიფო ხარჯზე აგებს.

„ლიტერატურა-ნაია გაზეთი“



ირაკლი გორდელაძე 60 წლისაა!

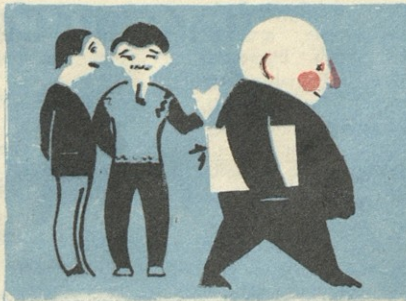
ირაკლი გორდელაძის, როგორც კარიკატურისტის დებიუტი 1941 წელს შედგა, როცა „ნიანგის“ ფურცლებზე დაიბეჭდა მისი სატირულ-იუმორისტული ნახატები — „კრილოვისებურად“ და „ფაშისტი კორესპონდენტის აღიარება“. ამის შემდეგ იგი წლების განმავლობაში თანამშრომლობს ჟურნალში. მისი კარიკატურები შექმნილია საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ და საყოფაცხოვრებო თემებზე. ჩვენი ყოფის მანკიერი მხარეების წარმოსაჩენად მხატვარი ხშირად მიმართავს კომიკური გაზვიადების ხერხს.

ჟურნალ „ნიანგის“ რედაქცია და სარედაქციო კოლეგია გულთბილად ულოცავს ღვაწლმოსილ მხატვარ-კარიკატურისტს, საქართველოს სსრ დამსახურებულ მხატვარს დაბადების მე-60 წლისთავს და უსურვებს ხანგრძლივ, ნაყოფიერ სიცოცხლეს!

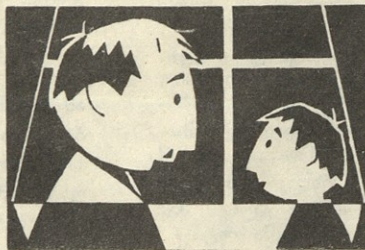
აქვე ვაქვეყნებთ მხატვრის მიერ სხვადასხვა დროს შექმნილ ნახატ-კარიკატურებს.



— ერთ სახლს რომ მეორე მიუშვამოთ, რამდენი იქნება, ვინ მატყვის?
— მამაჩემი, პატ. მასნა!..



— ავსუსი არ არის, ეგ ბაჩაჩილაძე იყოს და მე ქაჩილიშვილი?
— ღაღაღაღა!



— ფულს რომ დაუკითხავად იღებ, ქურდობა რომაა, არ იცი? ვის დაეგზავნა ასეთი?
— ყველა მეუბნება, პირნა-პარდნილი მამაშენი ხარო!..



პიანისათვის კომედიის რომ დაგირქმევია, კითხულობ და ტირილი გინდება!..
— დაარქვით, ბატონო, ტრაგედია და ისე დადგით!..



— დედიკო, რა არის პრა-მიარა?
— როცა თეატრში წარმოდგენა იკადება.
— როდისღა კვდება?
— ზოგჯერ, შეიძლება, გვადარიც დაიბადოს!..

ჟურნალ „ნიანგის“ რედაქციასთან არსებული სიტყვიერი ინფორმაციების სამეცნიერო ჩხრეკის ცენტრი აცხადებს კონკურსს შემდეგ ვაკანტურ თანამდებობათა დასაკავებლად:

1) ელვა დეპეშების ელვისებურად მჩხრეკავ-გამშიფრავი — 1 საშტატო ერთეული — სამარჩიელო მეცნიერებათა დოქტორი ან კანდიდატი;

2) ჩვეულებრივი დეპეშების შინაარსის ამოცნობი და ჩვეულებრივ ენაზე მთარგმნელი — ექსტრასენსი ან უბრალო სენსი.

კონკურსის მონაწილეებს გამოცდის სახით ვთავაზობთ ორ დეპეშას.

დეპეშა პირველი

იგი გაგზავნილია თბილისიდან დმანისის რაიონის სოფელ გომარეთში:

Тбилиси ошч/601 12 290
Вятж соф оомарет Дманисис
р-н Сихуа 92 ил Раиса-аиса бе-
биа

Баребт швитишв 9 тваг

ადრესატი აქვე გვანჯდის დამატებით ცნობას, რაც გამოგადგებათ მეცნიერული კვლევისათვის:

„ჩემი გვარი არის სიხუაშვილი, რაისა რომ წერია, ესეც ჩემი რძალია, დანარჩენი რა ენაზეა? ან არაბულია, ან ჩინური“.

დეპეშა მეორე

გამოგზავნილია ცხაკაიიდან თბილისში, ბაგრატიონის ქუჩაზე მცხოვრებ ზ. სახოკიას მისამართით:

«18—შიომტი ჯგა учоявиет-
Важа.

აქაც ადრესატი იძლევა დამატებით ცნობას:

„ვერ გავიგე შინაარსი ვერც ერთ ენაზე და მივიტანე ფოსტაში წერეთლის პროსპექტზე, საიდანაც დეპეშა მომიტანეს. ვთხოვე, იმათ მაინც წაეკითხათ. ტელეგრაფის უფროსმა მითხრა, ეს სამეგრელოდან არის გამოგზავნილი და, შეიძლება, მეგრულად იყოს, მაგრამ მე თვითონ მეგრული ვარ და ვერ გავეუბე ვერაფერი“.

ამ დეპეშების ამოცნობის, გაშიფვრისა და ჩვეულებრივ ენაზე გადმოთარგმნის შემთხვევაში გამოცდა ჩაბარებულად ითვლება და კონკურსში გამარჯვებული დაიკავებს ვაკანტურ ადგილს.

კონკურსის ვადაა ერთი კვირა დღიდან გამოქვეყნებისა.

ცნობებისთვის შეგიძლიათ მიმართოთ შემდეგი მისამართით: „ნიანგის“ სიტყვიერი ინფორმაციების სამეცნიერო ჩხრეკის ცენტრი

არდაინდო არდაშენია

მოდი, სტუმარო, კახეთში!

მოდი, სტუმარო, კახეთში,
რა გული გიძლებს, ნეტავი?! —
ვაზებს სიმძიმით გაუჩნდა
რადიკულიტი, წელკავი!..

ჩამოდი, ტვირთი ჩამოვხსნათ —
ქარვისფერი და ღალანა!..
დავაჭაშნიკოთ მაჭარი —
მოხუცბუყე და ქაქანა!..

ჭურჭელი წამოიძვანე —
ბოცა არის თუ „ბაჩონკა“! —
დრო იყო, მაღაზიები
დღედაღამ იმით ვაჭრობდა!..

ახლა გაქრა და წამლადაც
ვერსად იშოვი კახეთში!..
მხოლოდ ბოთლები შემოგვრჩა —
წვრილი თხილივით — სახლებში!

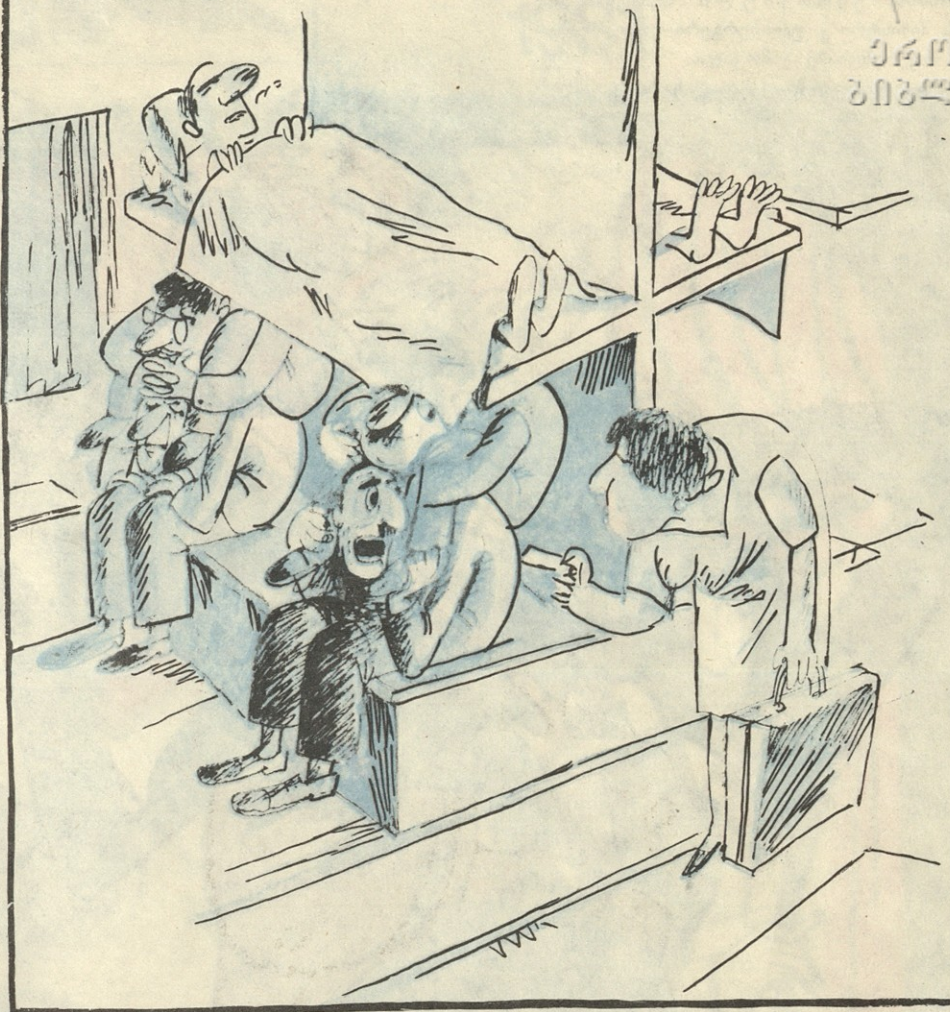
ბოთლით კი ღვინოს ვინ მოგცემს,
ვინ გაიტეხავს სახელსა?!
ხომ იცი, ოქროს გული აქვს
სტუმართმოყვარე კახელსა!

მოხვალ და — მარანს გაგიღებს
გულუნვად, ბარაქიანად!
ამ ჩვენს დიდებულ კახეთში
ბოცა ჭირს, ღვინო კი არა!

მაშ, ჭურჭელს ნუ დაიზარებ,
ვიცი, გექნება ბინაზე! —
ჩამოდი, ღვინო წაიღე,
ჩვენი ვაჭრების ჯინაზე!

3. კახელიშვილი

ნახ. მ. აბაშიძისა



— ერთი ქე მაზის, ქალო, კისარზა და მეთი ადგილი აქ ალარაა!..

ნიანგს უკასუხებენ

საჩხერის სახალხო დეპუტატების რაიონული საბჭოს
აღმასრულებელი კომიტეტი:

„ნიანგის“ მიმდინარე წლის მე-5 ნომერში დაბეჭდილი კრი-
ტიკული შენიშვნა სათაურით — „ბარათები ნიანგს“, რომელიც
ამხელდა ნაკლოვანებებს საჩხერის რაიონის სავაჭრო ქსელის
პირველი მოხმარების საგნებით მომარაგების საქმეში — და-
დასტურდა.

ამჟამად მდგომარეობა გაუმჯობესებულია, დაწესდა კონტ-
როლი რაიონისათვის ფონდით გამოყოფილი საქონლის დროუ-
ლად შემოზიდვაზე.

მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების
სამმართველოს ქიმწმენდის, ლეზვისა და თეთრეულის რეცხვის
თბილისის საქალაქო გაერთიანება „თოლია“:

ჟურნალ „ნიანგის“ წლევანდელ მე-8 ნომერში დაბეჭდილი
კრიტიკული ფელეტონი — „თაგვმა პალტო შეჭამა!“ — სინამდ-
ვილეა.

№ 48 მიმღები პუნქტის დაკვეთების მიმღები მ. ლურსმანა-
შვილი, აღნიშნულ ფაქტთან და სხვა დარღვევებთან დაკავშირე-
ბით, გათავისუფლებულია სამუშაოდან.

მღრღნელებთან ბრძოლისა და, საერთოდ, სანიტარული
ნორმების დაცვის მიზნით დადებულია ხელშეკრულება ქ. თბი-
ლისის ლენინის რაიონის სანიტარულ-ეპიდემიოლოგიურ სად-
გურთან.

მოქალაქე დიდმელაშვილს აუნაზღაურდა პალტოს ღირებუ-
ლება.

ნახ. ი. შინაშვილისა



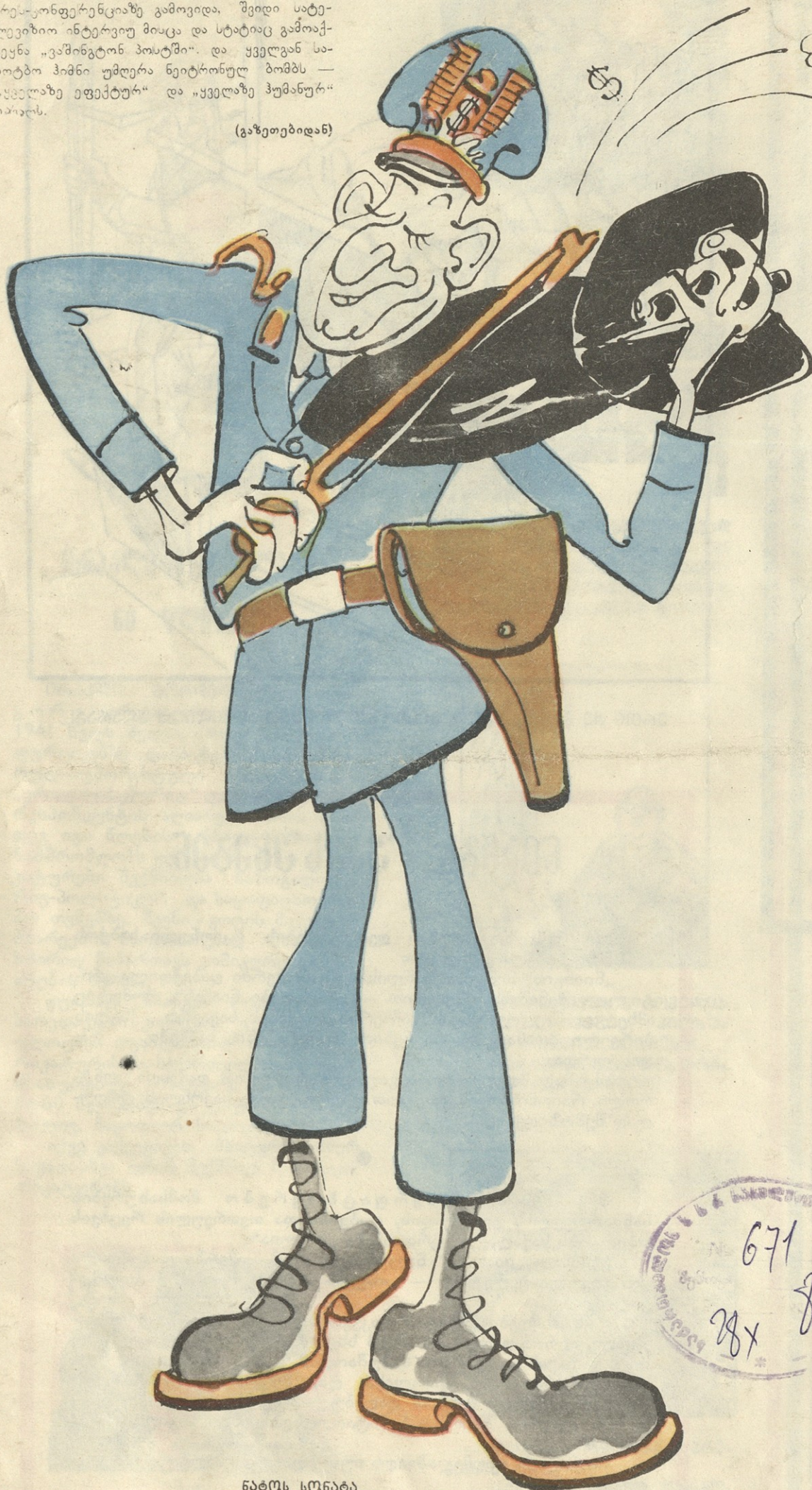
უსიტყვოდ.

7-81

81-671

ამერიკის შეერთებული შტატების თავდაცვის მინისტრი კ. უაინბერგერი ერთ დღეს სამ ბრეს-კონფერენციაზე გამოვიდა. შვიდი სატელევიზიო ინტერვიუ მიიღო და სტატიაც გამოაქვეყნა „ვაშინგტონ პოსტში“. და ყველგან სახობო ჰიმნი უმღერა ნეიტრონულ ბომბს — „ყველაზე ეფექტურ“ და „ყველაზე ჰუმანურ“ იარაღს.

(გაზეთებიდან)



ნატოს სონაბა

ნ. გ. ლომიძის



სატირო-მორისტიკური
ჟურნალი „ნიანგი“
№ 18 (1604) სემანგური
გამოცემის 1923 წ. ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ ბოლქვაძე

სარედაქციო
კოლეგია:
ვახუა ამირაშვილი,
ნოზა ბარათია,
ბორის გურგულია,
ნოზა დუშაძე,
რევაზ თვათაძე,
ჯემალ ლოლუა,
ნოზა მაღალაშვილი
(მხატვარი-რედაქტორი),
ალექსანდრე სამსონია,
გეგან სიხარულიძე
(პასუხისმგებელი მდივანი),
გიგლა ფირცხალაშვილი,
ჯანსუღ ჩარაშვილი,
თამაზ წიგნაშვილი,
ვახუა ჯანაშვილი
(მთავარი რედ. მოადგილე),
ნაფი ჯუსიშვილი.

ტექნიკური რედაქტორი
მიხეილ კუხალაშვილი

გადაეცა ასაწყობად
24.8. 81 წ.
ბელგოფარულია დასაბეჭდად
29.9 81 წ.
ბაღდადის ზომა 70×108 1/8
ფიზიკური ნაბეჭდი
ფურცელი 1
სააღრიცხვო-საგამომცემლო
თაბახი 1,7
საქართველოს კპ ცკ-ის
გამომცემლობა
ლენინის ქ. № 14,
შეკვეთა № 2201. უე 14430
ტირაჟი 150.950.
ჟურნალი გამოდის
თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული
მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩვენი მისამართი:
380008, თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი, № 42.
ბილეთი № 671
რედაქტორის — 99-55-54, მთ.
რედ. მოადგილის — 93-19-42,
პ/მგ მდივნის — 93-10-78, მხა-
ტვარი-რედაქტორის — 99-02-38,
განყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტმუშაკე-
ბის — 99-02-38, მდივანი-მემა-
ნის — 99-76-69.

Сатирико-мористический
журнал «НИАНГИ»
(На грузинском языке)
Тбилиси, пр. Руставели № 42
Издательство ЦК КП Грузии
Типография Издательства ЦК
КП Грузии, Тбилиси, улица
Ленина № 14.
ფასი 20 ტაპიკი
ინდექსი 76137

